

Vibeke Houmøller Kristensens konfirmationstale

Taler

Vibeke Houmøller Kristensen 1. maj 2022
Sognepræst

Dato**Sted**

Sankt Lukas Kirke, Aarhus

Omstændigheder

Hold hhv. kl. 9.30 og 11.30

Forleden dag sagde jeg noget sødt til konfirmanderne og straks var der én der spurgte: Jamen hvordan kan vi vide at du overhovedet mener det – at det ikke bare er noget du siger til alle dine konfirmander? Og det er jo et rigtig godt spørgsmål, som jeg ikke har kunnet ladet være med at vende og dreje lige siden. Hvordan ved man om noget er sandt? Hvordan adskiller man sandhed fra løgn? Hvordan undgår man at blive ført bag lyset? Hvordan undgår man at blive det naive fjols der bare tror på alt hvad der bliver sagt?

Spørgsmålet er vigtigt – også på en konfirmationsdag – for det rammer ind i noget grundlæggende omkring hvordan vi forholder os til tilværelsen. Og det er da ikke blevet mindre aktuelt i en tid hvor fakta ikke længere bare er fakta men hvor fake news er blevet en realitet vi er nødt til at tage alvorligt. Selvom vi er blevet utrolig kloge som menneskehed og er mere vidende end nogensinde så er det faktisk blevet vanskeligere at navigere imellem alle informationerne.

Vi ser det lige nu med krigen i Ukraine – hvor russiske og ukrainske efterretninger fortæller det præcist modsatte om forskellige hændelsesforløb og hvor det kan være svært at gennemskue hvem der siger sandheden.

Vi har set det de sidste mange år med et væld af konspirationsteorier der er dukket op i alle mulige sammenhænge og har stillet spørgsmålstejn ved ellers veldokumenteret viden – om Holocaust overhovedet fandt sted under 2. verdenskrig – om månelandingen bare var et mediestunt – og her sidst om Corona faktisk overhovedet var en betydende sygdom. Når vi relativiserer fakta – når vi har mere tillid til synsninger end til regulær viden – når vi pynter på

virkeligheden, retoucherer Instagrambillederne, spreder ubegrundede rygter – så gør vi os sårbare overfor tilfældige trends og folkestemninger og manipulerende magthavere.

Og den erkendelse er afgørende at have. Men der findes ting i vores liv som vi aldrig kan vide noget om – og det er en lige så afgørende erkendelse.

Vi kan f.eks. ikke vide noget om kærlighed. Andre kan sige lige så mange gange det skal være at de elsker os, men vi kan aldrig vide om det er sandt. Kærligheden kan ikke bevises – den kan ikke ses eller dokumenteres. Når jeg siger at jeg holder rigtig meget af jer konfirmander så kan I vitterligt ikke vide om det er sandt. Betyder det så at det er løgn? Nej det gør det ikke. Det betyder bare at det er en dimension af vores tilværelse som ikke kan gribes med viden og forstand. Det kan kun gribes med tro. Vi kan ikke regne ud om vi er elsket – vi kan kun tro på det.

Og det er farligt – selvfølgelig er det det – for det betyder at vi kan tage fejl – vi kan blive narret – vi kan blive afvist – vi kan blive såret – vi kan miste. Til gengæld er det den eneste vej til at opleve nogle af de smukkeste og stærkeste øjeblikke i livet. Hvis vi vil kræve sikkerhed for kærligheden, så er vi sikre på at dræbe den – for kærligheden kan ikke sættes på en formel eller kontrolleres. Man kan kun forholde sig til kærlighed med hengivelse, tro og tillid – tage skridtet ud på gyngende grund og tro på at det er sandt at den anden – og de andre – elsker lige præcis mig.

Og helt på samme måde er det med Gud. Gud kan vi intet vide noget om. Vi kan tale om Gud men vi kan aldrig vide om det bare er noget vi finder på. Gud kan ikke bevises – Gud kan ikke ses – ja vi kan faktisk ikke sige noget som helst fornuftigt om Gud. Vi kan alene forholde os til Gud i tro – og det medfører masser af tvivl og usikkerhed – for tro og tvivl hænger uløseligt sammen – og selvom det kan føles generende og anstrengende og indimellem ganske skræmmende så er det også netop det som holder os åbne og sårbare og bevægelige.

"To små frø lå side om side i den næringsrige jord. Det ene frø sagde: "Jeg vil vokse. Jeg vil sende mine rødder dybt ned i jorden og stole på, at mine spirer vil bryde gennem overfladen. Jeg vil folde mine blade ud, og jeg vil føle solens varme i mit ansigt og duggen på mine kronblade!". Og frøet voksede. Det andet frø sagde: "Jeg

er bange, for hvis jeg sender mine rødder ned i jorden, så ved jeg jo ikke, hvad de vil møde i mørket. Hvis jeg skubber mig op igennem den hårde overflade, beskadiger jeg måske mine sarte spirer. Og hvad nu hvis jeg åbner mine blade, og en snegl spiser dem? Og hvad nu hvis jeg åbner min blomst, og et barn så plukker mig? Neej, jeg tror, jeg venter, til det bliver sikkert." Og det ventede ... En høne kom forbi i det tidlige forår og åd frøet."

Det kræver mod at gå en ukendt fremtid i møde – det kræver mod at tage en andens kærlighedserklæring til hjerte – det kræver mod at tro på Gud. For det gør os sårbare – men netop i sårbarheden foldes livet og glæden ud. Eller som den franske filosof og forfatter Albert Camus engang har sagt det: *"Jeg vil hellere leve mit liv som om der er en Gud for så i døden at finde ud af at der ikke er, end jeg vil leve mit liv som om der ikke er en Gud for så i døden at finde ud af at der er."*

Måske er du elsket selvom du kan være i tvivl – måske står der en dør på klem selv når vi føler alt håb er ude – måske kan det bedste ske – måske vil den anden mig det godt – måske gør det en forskel at bede til Gud – måske slutter alt ikke med døden – måske sker uforklarlige ting – måske tror Gud på dig selvom du kan have svært ved at tro på Gud – måske er livet værd at leve selvom vi ikke kender det næste øjeblik.

Gid I konfirmander – ja gid vi alle må holde hjertet åbent for de mange måske'er og lade livet være større end det vi kan fatte og forudse. Amen

Kilde

Manuskript modtaget fra tredjepart

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Konfirmationstale, Krigen i Ukraine 2014/2022-, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/vibeke-houmoeller-kristensens-konfirmationstale-2022>